

đôi dép

Thơ: Nguyễn Trung Kiên

Nhạc: Thông Vi Vu

Hai chiếc dép kia gặp gỡ tự bao giờ, Mà yêu quá chẳng rời nhau nửa bước.
Đôi dép vô tư khăng khít nhịp song hành, Chẳng hẹn ước mà tuyệt không giả dối.

Cùng gánh vác những nẻo đường xuôi ngược, Lên thăm nhưng xuống cát bụi cùng nhau.
Chẳng đoan hứa vẫn mãi không phản bội. Qua mọi nơi cũng có mặt cả đôi.

Chung lúc bước đi chung cả khi vệt mòn, Dầu nhục vinh chẳng tìm theo người khác.
Không thiếu bóng nhau trên từng bước đường đời, Dầu mỗi chiếc ở một bên phải trái.

Cùng chia sẻ dưới sức người chà đạp, Số phận chiếc này phụ thuộc ở chiếc kia.
Và yêu lắm bởi những điều ngược lại, Gắn trọn kiếp đời vì một đường bước chung.

ĐK: Nếu ngày nào một chiếc dép mất đi, Mọi thay thế sẽ trở nên khập khiễng

Giống nhau nhiều nhưng người đi sẽ biết, Hai chiếc này chẳng phải một đôi dẫu.

Cũng như mình trong những phút vắng nhau, Bước hụt hẫng sẽ nghiêng về một phía.

Dẫu bên cạnh đã có người thay thế, Mà trong lòng nổi nhớ cứ chênh vênh.